

Ministerstvo zemědělství České republiky

Výklad úseku vodního hospodářství

**Věc: Určování množství odpadních vod dle směrných čísel
[k § 19 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích]**

Dotaz:

Žádost Marcela Brabce, Žabeň 88, 739 25 p. Svidanov ze dne 23.4.2002 o výklad problematiky týkající se určování množství odpadních vod dle směrných čísel. Je možné, aby provozovatel určoval množství vypouštěných odpadních vod pouze podle směrných čísel, je-li měřeno množství vody odebrané? A to i v případě, že provozovatel vodovodu není totožný s provozovatelem kanalizace a odmítá předat hodnoty odběru pitné vody získané měřením?

Výklad:

Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů v ustanovení § 19 ošetřuje danou problematiku a spolu s vyhláškou č. 428/2001 Sb., kterou se uvedený zákon provádí tvoří právní rámec pro postup. V ustanovení § 19 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích se uvádí: Není-li množství odpadních vod měřeno, předpokládá se, že odběratel, který odebírá vodu z vodovodu, vypouští do kanalizace takové množství vody, které podle zjištění na vodoměru nebo podle směrných čísel spotřeby vody z vodovodu odebral s připočtením množství vody získané z jiných zdrojů. Takto zjištěné množství odpadních vod je podkladem pro vyúčtování stočného. V ustanovení § 30 odst. 1 vyhlášky se uvádí: Není-li prováděno měření množství vypouštěných odpadních vod do kanalizace ani měření odebrané vody, určí se množství vypouštěných odpadních vod podle směrných čísel roční potřeby vody uvedených v příloze č. 12. Z uvedeného vyplývá, že právní předpisy upřednostňují měření před směrnými čísly.

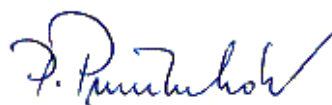
Vzhledem k tomu, že zákon o vodovodech a kanalizacích neošetřuje některé místní zvláštnosti uvádíme další text jen jako návod k řešení takových případů.

Prokázání množství vody získané z jiných zdrojů, jak uvádí § ustanovení 19 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, je velmi obtížné a v místech s častým užitím jiných zdrojů než je vodovod vede ke značnému znevýhodnění odběratelů bez možnosti využití takových zdrojů, je možné na základě odborného posouzení objektivitu stanovení množství vypouštěných odpadních vod v konkrétní obci, do podmínek napojení na kanalizaci, které jsou součástí smluv podle ustanovení § 8 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, stanovit jednotně pro všechny odběratele použití směrných čísel pokud jejich měřený odběr nepřevyšuje odběr podle nich stanovený. Výše stočného se stanovuje podle Věstníku Ministerstva financí jako věcně usměrňovaná nákladová cena. Při tomto způsobu, se náklady spolu se ziskem dělí množstvím fakturované vody. Znamená to, že mají-li všichni účtováno množství podle směrných čísel a tato množství jsou vyšší než skutečný odběr měřený vodoměrem na jednotlivých přípojkách, je jednotková cena nižší. Pokud by se cena tvořila z nižšího množství naměřeného vodoměry, byla by jednotková cena vyšší.

V případě, kdy měření dodávané vody v obci zajišťuje jiná firma než ta, která odvádí a čistí odpadní vody, měla by o platbu za poskytnutí údajů z měření vody snížit své náklady a tím zlevnit dodávanou vodu na úkor vyšších nákladů na odvádění odpadních vod. Odběratel by neměl být náklady na měření zatížen dvakrát. Pokud subjekt, který odvádí a čistí odpadní vody prokáže, že dodavatel pitné vody v žádném případě neposkytne svá měření odběrů, bude postupovat jako by měření nebylo prováděno.

Pokud se přistoupí na řešení nevymezená zákonem o vodovodech a kanalizacích, je nutné, aby takové řešení bylo uvedeno s důkladným zdůvodněním jeho objektivity v podmínkách napojení.

V Praze dne 7. února 2005

RNDr. Pavel Punčochář, CSc.
vrchní ředitel úseku vodního hospodářství

**MINISTERSTVO
ZEMĚDĚLSTVÍ**
České republiky
117 05 Praha 1, Těšnov 17